

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/291/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7717213980
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Duditš
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7717213980.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Duditša a členiek senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a JUDr. Zuzany Matiyovej v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951 proti žalovanému G.A. E.A., P. XX.XX.XXXX, Y. Z. L. XX, o zaplatenie 1.965,47 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Michalovce z 29. marca 2018 č.k. 24Csp/227/2017 - 78 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok vo výroku II., ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá a vo výroku III. o trovách konania a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Michalovce (ďalej iba „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol týmito výrokmi:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.685,87 Eur s tým, že súd p o v o ľ u j e žalovanému dlžnú sumu splácať v splátkach po 300,- Eur mesačne a to vždy do 25-tého dňa v mesiaci počnúc prvou splátkou v mesiaci máj 2018 až do zaplatenia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobcovi voči žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 71,40 %.

2. Rozsudok odôvodnil tým, že sporové strany uzavreli dňa 13.05.2014 zmluvu o bežnom účte. Predloženými výpismi z účtu a prehľadom transakcií boli preukázané realizované finančné operácie na úverovom účte žalovaného. Debetné operácie predstavovali výšku 19.655,73 eur a kreditné operácie výšku 17.690,26 eur. Medzi operáciami boli účtované poplatky rôzneho druhu v súhrnnej výške 279,60 eur. Súd prvej inštancie posúdil vzťah podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka, ktorý upravuje zmluvu o úvere, ďalej podľa ust. § 52 a násl. Občianskeho zákonníka, týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv a podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení ku dňu 29.11.2012 (ďalej iba „ZoSÚ“). Súd prvej inštancie skonštatoval, že medzi sporovými stranami bol založený záväzkový vzťah, ktorého základom bolo zriadenie účtu, vydania platobnej karty s výškou debetného limitu 1.000,- eur a poskytovanie služieb elektronického bankovníctva. Je nesporné, že vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy ide o vzťah spotrebiteľský, preto súd prvej inštancie podrobil vzťah ex offo kontrole neprijateľností zmluvných podmienok. Z predloženého výpisu z účtu žalovaného mal súd za preukázané, že medzi debetnými operáciami boli účtované poplatky rôzneho druhu v súhrnnej výške 279,60 eur, ktoré žalobca v žalobe ani následne riadne neopísal a nešpecifikoval a dôvodnosť ich výšky nijako neuviedol. Na ľarchu účtu boli zaúčtované okrem reálne vykonaných obrátov aj tieto poplatky, ktoré žalobca nepreukázal. Všeobecné obchodné podmienky, na ktoré zmluva odkazuje, súd prvej inštancie nepovažuje za zmluvné dojednanie účastníkov. Od spotrebiteľa totiž nie je možné požadovať poplatky, ktoré nie sú individuálne dojednané v zmluve. Žalobca okrem iného

nepreukázal, že doručoval žalovanému upomienky a že mu poskytol presne nešpecifikované služby. Nepreukázal ani zmluvné dojednanie o povinnosti platiť úroky vo výške 28 %. K tomu súd prvej inštancie uvádza, že taký dôležitý údaj, akým je úroková sadzba pri nepovolenom prečerpaní, nemôže byť považovaný za náležité platne dojednaný za stavu, kedy nie je uvedený priamo v zmluve, ale len v sadzobníku poplatkov. Preto tento úrok vyhodnotil súd prvej inštancie ako neprijateľný, spôsobujúci hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Preto žalobu v prevyšujúcej časti zamietol. Navyše tvrdí, že úrok 28 % podstatne prevyšuje úroky obvykle požadované na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, čo je v rozpore s dobrými mravmi. Rozhodnutie o výške priznaného plnenia 1.685,87 eur stanovil súd prvej inštancie tak, že z uplatnenej dlžnej istiny odpočítal poplatky vo výške 279,60 eur. Navyše nepriznal ani uplatnené úroky. Zároveň povolil žalovanému priznanú dlžnú sumu splácať v splátkach po 300.- eur mesačne na žiadosť žalovaného zohľadniac jeho majetkové, zárobné a sociálne pomery. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti rozsudku podal odvolanie žalobca a to proti výroku II., ktorým súd prvej inštancie žalobu zamietol a v nadväzujúcom výroku III. o trovách konania namieta, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Navrhuje, aby odvolací súd zmenil rozsudok v jeho napadnutej časti a vyhovel žalobe v plnom rozsahu a zaviazal žalovaného na náhradu trov konania aj náhradu odvolacieho konania.

4. Žalobca sa nestotožňuje s argumentmi súdu prvej inštancie opísanými v bodoch 27. až 30. písomného odôvodnenia rozsudku. Poukazuje na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie v konaní pod č. C-42/15, ktorý sa týkal okrem iného výkladu čl. 10 ods. 1 a 2 Smernice č. 2008/48/ES, podľa ktorého sa tieto ustanovenia majú vykladať tak, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 Smernice musia byť vyhotovené písomne, alebo na inom trvalom nosiči a ďalej sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil na jednej strane, že zmluva o úvere, ktorá patrí do pôsobnosti Smernice a ktorá je vypracovaná písomne, musí byť podpísaná zmluvnými stranami a na druhej strane, že táto požiadavka podpísania sa vzťahuje na všetky náležitosti tejto zmluvy. To znamená, že náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 ZoSÚ sú povinnou náležitosťou úverovej zmluvy, avšak nemusia byť nevyhnutne v samotnom texte úverovej zmluvy, ale časť môže byť obsiahnutá v obchodných podmienkach alebo sadzobníku, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Z toho vyplýva, že Všeobecné obchodné podmienky a Sadzobník sú súčasťou úverovej zmluvy a zaväzujú klienta, aj keď ich klient nepodpísal. Poskytovanie vedenia účtu a služieb sú hlavným predmetom plnenia pri zmluve o bežnom účte, poplatky za tieto služby sú potom jednoznačne cenou za tieto služby a preto podľa § 53 ods. 1 OZ sa naň nevzťahujú ustanovenia o neprijateľných podmienkach. K výhrade, že žalobca mal vyčíslieť náklady zodpovedajúce účtovaným poplatkom odvolateľ uvádza, že takéto vyčíslenie nebolo na priznanie nárokov na poplatky za služby potrebné a ak súd považoval žalobu v tomto ohľade za neúplnú, mal žalobcu vyzvať na doplnenie. K individuálnemu dojednaniu poplatkov poukazuje odvolateľ na ust. § 31 ods. 2 zákona o platobných službách, podľa ktorého poplatky za poskytovanie platobných služieb nemusia byť dojednané individuálne. Individuálne dojednanie poplatkov za bankové služby pri vedení účtu je ťažko si predstaviť v praxi tak, ako to navrhuje súd prvej inštancie.

5. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že si je vedomý dlhu voči Prima banke Slovensko a.s. a chce dlh zaplatiť, ale nemá toľko finančných prostriedkov, aby mohol dlh v celom rozsahu zaplatiť. Preto sa dohodol so sudcom, že ho bude plácať po 300.- eur mesačne. Uvádza, že chcel v minulosti banke splácať, čo mu nebolo umožnené, pretože bol účet zrušený.

6. Žalobca k vyjadreniu žalovaného v písomnej replike uviedol, že žiadne obchodné miesto banky neodmieta uskutočnenie akýkoľvek platieb, ktoré má klient záujem realizovať. Žalovaný mal možnosť uskutočňovať platby aj prostredníctvom elektronického bankovníctva.

7. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací po preskúmaní podmienok prípustnosti odvolacieho konania prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ustanovení § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

8. Žalobca napadol odvolaním tú časť rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorou bola jeho žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá z dôvodu, že súd prvej inštancie nepriznal žalobcovi nárok na zaplatenie poplatkov súvisiacich s vedením účtu vo výške 279,60 eur z dôvodu, že ich žalobca nešpecifikoval a ďalej nárok na zaplatenie úroku z nesplatenej istiny vo výške 28 % od 01.08.2017 do zaplatenia, ktoré súd prvej inštancie považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

9. Medzi stranami nie je sporné, že uzavreli dňa 13.05.2014 zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, ktorej obsahom bolo uzavretie zmluvy o zriadení účtu, zriadenie zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty a zmluva o poskytovaní služieb elektronického bankovníctva.

10. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka zmluva o bežnom účte je tzv. absolútnym obchodom, to znamená že práva a povinnosti zmluvných strán sa riadia ustanoveniami Obchodného zákonníka. Podľa § 708 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma. Podľa § 710 Obchodného zákonníka ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere.

11. Na právne posúdenie tzv. prečerpania účtu sa uplatňujú aj ust. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Podľa § 2 písm. e) zákona na účel tohto zákona sa rozumie povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa. Prekročením sa rozumie podľa § 2 písm. f) zákona automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa, alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania.

12. Z uvedeného vyplýva, že na posúdenie právneho vzťahu medzi sporovými stranami, ktorý vyplýva z prečerpania peňažných prostriedkov na účte sa uplatňujú ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch. Tento zákon upravuje osobitné ustanovenia o informáciách poskytovaných pred uzavretím niektorých zmlúv v ust. § 5 ods. 1, podľa ktorého formou povoleného prečerpania je dodávateľ povinný informovať spotrebiteľa v rozsahu informácií podľa § 4 ods. 1 písm. a) až d), f), l), q) a s) vrátane poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy.

13. Pokiaľ sa týka nepriznaných poplatkov uplatnených žalobcom, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil a zároveň nevykonal v potrebnom rozsahu dokazovanie, resp. nezistil dostatočne skutkový stav veci. Súd prvej inštancie bez ďalšieho zamietol nárok žalobcu na poplatky, pričom nerozlíšil, či uplatnené poplatky súvisia iba s vedením účtu, pričom na tento vzťah sporových strán sa vzťahujú ustanovenia § 708 a nasl. Obchodného zákonníka, alebo či ide o poplatky súvisiace s prečerpaním úveru, na ktoré sa vzťahuje aj ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch. V dôsledku nedostatočného rozlíšenia je rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné. Odvolací súd však konštatuje, že záver súdu prvej inštancie o tom, že ak žalobca poplatky nešpecifikoval, nie je možné ich priznať, nemá oporu v právnom poriadku.

14. Je nepochybné, že zmluva o bežnom účte je zmluvou odplatnou, preto je banka oprávnená účtovať majiteľovi účtu poplatky, ktorých výška môže byť stanovená sadzobníkmi, prípadne aj Všeobecnými obchodnými podmienkami. Rovnako pri prečerpaní platí, že výška poplatkov nemusí byť individuálne dojednaná, ako to nesprávne uvádza súd prvej inštancie, ale môže vyplývať aj so Všeobecných obchodných podmienok, či sadzobníkov, ak na nich uzavretá písomná zmluva odkazuje.

15. Pokiaľ sa týka zamietnutia nároku žalobcu na zaplatenie úrokov vo výške 28 %, súd prvej inštancie ich nepriznanie odôvodnil tým, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, resp. že ich výška podstatne prevyšuje obvykle požadované úroky na finančnom trhu pre spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch.

16. Odvolací súd s týmto záverom súdu prvej inštancie sa nestotožňuje. Dohoda o výške sankčného úroku nemôže byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou, aj keď nebola individuálne dojednaná, pretože podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka ide o zmluvnú podmienku, ktorá sa týka primeranosti ceny

predmetu plnenia, ktorá bola vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že aj keď žalovaný nemal možnosť ovplyvniť obsah a výšku úroku, mal možnosť ovplyvniť čerpanie zostatku svojho úverového účtu. Nepovolené prečerpanie je sankcionované úrokovou sadzbou 28 %, pričom z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie nevyplýva, prečo by mal byť v rozpore s dobrými mravmi.

17. Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a z nedostatočného zistenia skutkového stavu, preto odvolaciu súdu neostávalo iné, ako rozsudok v jeho napadnutej časti, v ktorej bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá, zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

18. Úlohou súdu prvej inštancie bude riadne posúdiť uplatnený nárok na zaplatenie poplatkov, pričom je potrebné rozlíšiť, či ide o poplatky súvisiace s vedením účtu alebo či ide o poplatky súvisiace s povoleným prečerpaním alebo prekročením povoleného prečerpania úveru. Rovnako je potrebné posúdiť uplatnený nárok na zaplatenie úroku vo výške 28 % v súlade s právnym názorom súdu odvolacieho.

19. Odvolací súd zrušil a súvisiace výrok o trovách konania, o ktorý rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí. Zároveň rozhodne aj o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 3 CSP.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 - § 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval o prvej inštancii. Pri dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolávateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch uvedených v ust. § 429 ods. 2 CSP.